

Annas valg XI: Susanne Beck

Jeg har overtalt kunsthistorikeren Anna Krogh, museumsinspektør på Ribe Kunstmuseum (tidligere ansat på Museum Brandts og Sorø Kunstmuseum) til at gå på opdagelse i mit store lager i Wichmannsgade.

Ca. en gang om måneden vil Anna gavmildt dele ud af sine refleksioner og observationer vedr. udvalgte værker, som sætter tanker i gang og beriger os som mennesker.

I denne måned en skulptur af Susanne Beck.

Susanne Beck
Tilfældig stabling # 2, 2021

Tilfældig stabling # 2

'Quadratisch, praktisch, gut. Det er svært ikke at associere til Rittersports motto når man ser den uprætentiøse og poetiske skulptur af Susanne Beck. Lutter positivt ladede ord, der i deres nøgterne

beskrivelse bl.a. får angivet en karakteristik af værkets form: Ensartede firkanter i forskellige farver. Samtidig kobler 'praktisch' sig til dets titel, der beskriver Becks kunstneriske proces: tilfældig stabling, hvor det er ganske smart, at skulpturens elementer har samme form. 'Gut' i ordbogens forstand. Nemlig både 'udstyret med de rette og positivt passende egenskaber' og 'af høj kvalitet og standard'. Den er hverken for lidt eller for meget; bare perfekt, lige tilpas. Mon ikke netop en tysker ville kunne værdsætte udtrykket? Jeg gør.

Stablingen af de mindre plader er, titlen til trods, ikke tilfældig. Dertil er den for elegant, skarp, og smuk i al sin stilfærdighed. Værkets volumen i forhold til den rumlige omgivelse er tydeligt tænkt ind i udtrykket. Susanne Beck har netop ikke stablet på Donald Judd'sk vis i en stram, vertikal form. MDF-pladerne er 'ekspressivt' forskudt fra hinanden så der opstår både fremspring og tilbagetrækninger. Med andre ord en subtil dynamik uden at stablen mister balance.

Den tredimensionale figur skal besigtiges fra alle fire sider. Fladen er ikke den samme hele vejen rundt - alligevel er udtrykket ikke rodet. De ensartede plader skaber en indre orden, der eksisterer som en iboende struktur. Også kunstnerens valg af farver underbygger oplevelsen af harmoni og ro. Sarte toner og nuancer af blå, brun, sort og hvid, der ikke er arrangeret efter et tonalt mønster. Også dét understreger den stille bevægelse, der ligger umærkeligt i stablen. Vores forestillinger om hvad vi skal forvente ved næste øjekast forstyrres, og uden de store armbevægelser får Susanne Beck derved skabt en rumlig intervention, som udvirker ikke så lidt. Det er faktisk meget.'

'Annas valg' er en serie af betragtninger om kunstværker, der har gjort et særligt indtryk på forfatteren.

Bedste hilsner

